

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8Csp/61/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619202512
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6619202512.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, za ktorú koná JUDr. Peter Kováč, advokát a konateľ, IČO: 36 857 033, proti žalovanej: O. C., A. XX.XX.XXXX, W. Š. XXX, XXX XX C., štátna občianka Slovenskej republiky, zastúpený: Viktória Hellenbart advokátska kancelária s.r.o., so sídlom ulica Martina Rázusa 146/23, 984 01 Lučenec, IČO: 47 250 640, o zaplatenie sumy 1.431,60 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 931,98 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 931,98 Eur od 11.09.2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu žalobcu sčasti zaplatenia sumy 403,68 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne a úroku z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 1.335,66 Eur od 11.09.2016 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500 Eur odo dňa nasledujúceho po dni v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500 Eur, len ročný úrok z omeškania zo sumy 1.335,66 Eur do zaplatenia a náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 95,94 Eur z a m i e t a .

III. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 30 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca doručil súdu prvej inštancie dňa 30.05.2019 žalobu, ktorou žiadal od žalovanej zaplatiť sumu 1.335,66 Eur s príslušenstvom. V žalobe tvrdil, že so žalovanou uzatvoril dňa 16.07.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500123195 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1.500 Eur. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 52,88 Eur, v termínoch podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Na základe žiadosti žalovanej sa zmluvné strany dohodli na odklade splátok č. 7, 8, 9 a tieto sa žalovaná zaviazala zaplatiť ako splátky č. 37, 38, 39. Po započítaní pohľadávky žalovanej na vyplatenie úveru oproti pohľadávke žalobcu, v podobe nesplatených záväzkov zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200054358 bol rozdiel vo výške 629,14 Eur vyplatený na účet žalovanej. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok už pri splátke č. 7, do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 zák. č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník), t.j. do vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, napokon zaplatila len sumu 568,02 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátky č. 7 viac ako tri mesiace, žalobca uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. vyhlásil okamžitú splatnosť úveru dňa 11.09.2016. Žalovaná suma 1.335,66 Eur predstavuje súčet nezaplatených splátok, lebo žalovaná do podania žaloby zaplatila sumu 568,02 Eur. V súlade s

ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania.

2. Súd vydal platobný rozkaz č.k. 8Csp/61/2019-28 dňa 28.06.2019, ktorým žalobe žalobcu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná odpor a súdu prvej inštancie ho doručila dňa 31.07.2019. V odpore tvrdila, že žalobca jej neposkytol pôžičku vo výške 1.500 Eur, zmluva ktorú uzatvorila sa týkala revolvingového úveru. Z podkladov ktoré žalobca pripojil k žalobe vyplýva, že mal žalovanej zaplatiť sumu 629,14 Eur, žalovaná mu zaplatila sumu 568,02 Eur, rozdiel predstavuje sumu 69,12 Eur. Žalovaná tvrdila, že od žalobcu nedostala žiadne vyúčtovanie, ani doklad a tento nebol predložený ani súdu spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu, na akú sumu si žalobca započítal rozdiel do sumy 1500 Eur a poskytnutej sumy 629,14 Eur, ktorý predstavoval sumu 870,86 Eur. Zo žalobcom pripojenej listiny „oznámenie veriteľa o schválení úveru“ vyplýva, že z poskytnutého revolvingového úveru mala byť žalovanej odpočítaná suma 720,86 Eur, rozdiel medzi reálne odpočítanou sumou 870,86 Eur a sumou, ktorá mala byť odpočítaná 720,86 Eur predstavuje sumu 150 Eur, ktorý nebol vysvetlený (§ 9 ods. 10 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), ktorý citovala. Žalovaná neuznala ani žalobou uplatnené príslušenstvo pohľadávky, lebo je v rozpore so zákonom (§ 9 ods. 10 zákona o spotrebiteľských úveroch), uplatnený poplatok za poskytnutie úveru bol 150 Eur a poplatok na základe údajnej dohody o poskytnutí mesačnej služby v celkovej výške 1.234,44 Eur, mesačne vo výške 34,29 Eur. Písomný poplatok bol započítaný do výpočtu na určenie RPMN, ktorá miera prevyšuje priemerné hodnoty RPMN pri poskytovaní úverov v období, kedy mal byť úver žalovanej poskytnutý. V oznámení o schválení úveru zo dňa 16.07.2015 doručeného žalobcom je uvedený výpočet mesačnej splátky úveru, ktorý nekorešponduje s dohodnutými zmluvnými podmienkami. Ak mal byť žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.500 Eur a splácala ho v 36 mesačných splátkach, tak mesačná splátka činila sumu 41,67 Eur a to je uvedené aj v oznámení o schválení úveru. Žalovaná mala zaplatiť z poskytnutého úveru úrok vo výške 17,45 % ročne, čo na jeden rok činilo sumu 261,75 Eur, mesačne mala byť splátka úroku vo výške 21,81 Eur, ale v oznámení o schválení úveru sa uvádzala vo výške 11,21 Eur.

Pri dohodnutom počte splátok 36 mesiacov (3 roky) mala celková výška dohodnutého úroku predstavovať sumu 785,25 Eur a spolu mala žalovaná žalobcovi zaplatiť sumu 2.285,25 Eur ku ktorej si ešte žalobca navyše uplatnil poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 Eur, čím náklady žalovanej na úver mali činiť 2.435,25 Eur. V oznámení o schválení úveru boli pritom uvedené celkové náklady dlžníka v sume 2.053,68 Eur, čo je o 381,57 Eur menej. V skutočnosti to nie je pravda, pretože žalobca mienil od žalovanej získať sumu 3.138,12 Eur takto: v oznámení o schválení úveru uvádzal, že v mesačnej splátke, ktorú žalovaná platila, je zahrnutá suma 41,67 Eur, úrok vo výške 11,21 Eur (nie 21,81) a „splátka podľa Dohody“ vo výške 34,29 Eur, čo spolu činilo mesačnú splátku úveru 87,17 Eur, ktorú žalovaná niekoľkokrát zaplatila. Položka splátka podľa dohody vo výške 34,29 Eur, ktorá bola zahrnutá do mesačnej splátky je neidentifikovateľná z dokladov doručených žalobcom. Z predloženého oznámenia žalobcu o schválení úveru vyplýva, že by mala existovať nejaká dohoda medzi stranami o poskytovaní služieb, za ktorú mala žalovaná zaplatiť za obdobie 36 mesiacov sumu 1.234,44 Eur (§ 9 ods. 13 zákona o spotrebiteľských úveroch). Žalovaná považovala dojednanie so žalobcom za nekorektné, lebo za poskytnutie ním deklarovanej sumy 1.500 Eur (v skutočnosti 629,14 Eur) mu mala platiť za služby s tým spojené v sume 1.234,44 Eur. Zo sumy 1.500 Eur si žalobca ešte strhol sumu 150 Eur, čiže v skutočnosti žalobkyni neposkytol žiadnu sumu. Žalovaná ďalej tvrdila, že ak vynásobíme výšku mesačných splátok 87,17 Eur (tie mala žalovaná platiť) počtom 36 mesiacov, zistíme sumu 3.138,12 Eur, ktorej zaplatenie nebolo stranami dohodnuté a takto dojednané podmienky nielenže znevýhodňovali žalovanú, ako spotrebiteľku, ale boli úplne nejasné, nezrozumiteľné a zavádzajúce. Pri úplnom zaplatení žalovaná preplatila požičanú sumu o 109 % a to vo vyjadrení k odporu nezohľadnila skutočnosť, že jej nebola reálne poskytnutá suma 1.500 Eur, iba suma 629,14 Eur, ktorú by preplatila o sumu 200,5 %. Žalovaná ďalej v odpore namietala, že žalobca zámerne predložil a vyhotovil listiny v ktorých neprehľadným spôsobom účtoval poplatky, vypočítal splátky žalovanej, pričom skrytou formou uplatňuje od nej aj plnenia, ktoré sú v rozpore so zákonom. Žalovaná tvrdila, že započítanie sumy formou revolvingového úveru za údajne nesplatený predchádzajúci úver vo výške 720,86 Eur, je tiež uplatnením súm poplatkov a úrokov, ktoré žalobca uplatnil v rozpore so zákonom.

Žalovaná namietala, že žalobca nepredložil listinný dôkaz - rozpis mesačných splátok úveru, počas celého trvania zmluvného vzťahu s rozpisom, aká časť splátky pripadá na istinu, aká na príslušenstvo (§ 9 ods. písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch). Žalovaná považovala za nejasné a zavádzajúce podanie žalobcu, oznámenie o zosplatnení zo dňa 14.08.2016, učené podľa § 563 Občianskeho

zákonníka, lebo v ňom žalobca neuviedol, za akých podmienok pristúpil k zosplatneniu úveru, nevyplývalo však z neho, že k nemu aj reálne pristúpil. Nebolo pritom preukázané, že by žalobca postupoval v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka a či takýto postup bol stranami dohodnutý. V návrhu na vydanie platobného rozkazu žalobca tvrdil, že oznámenie o uplatnení práva bolo žalovanej doručené dňa 24.08.2016, ale z predložených listín sa javí, že v tento deň mohol byť doručený len list zo dňa 14.08.2016, ktorý svojim obsahom nie je oznámením o zosplatnení.

Žalovaná sa domnievala, že zmluva o úvere obsahuje viaceré neprijateľné podmienky a aj porušenia ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré ju robia neplatnou alebo ktoré ju oprávňujú, aby žiadala vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatkov, k čomu v priebehu konania mienila upresniť svoju právnu argumentáciu, ktorú nevedela pre krátkosť času a neprehľadnosť predložených dôkazov pripojiť k odporu proti platobnému rozkazu. Žiadala žalobu žalobcu zamietnuť a priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Vo vyjadrení žalobcu k odporu proti platobnému rozkazu žalobca tvrdil, že Dohoda o poskytnutí služieb bola samostatným právnym úkonom, mala právnú povahu individuálneho dojednaní. Jej uzatvorenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru (článok I. bod 2 Dohody, ktorý citoval) a Dohoda o poskytovaní služieb bola osobitne poskytovaná, tento fakt zdôrazňuje nielen jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy, ale aj to, že dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy nepristupuje a neuzatvára automaticky Dohodu po poskytovaní služieb. Žalovaná nikdy netvrdila, že by o dané služby nemala záujem, že nechce platiť odplatu za možnosť ich poskytnutia a podobne. Dohoda obsahuje možnosť výpovede v prípade, ak dlžník o poskytovanie služieb nemal záujem. Možnosti jej ukončenia boli upravené v sekcii III. Záverečné ustanovenia, ktorá okrem iného obsahuje zánik dohody z dôvodu zániku alebo splnenia záväzkov zo zmluvy, dohody strán, výpovede, atď., túto možnosť žalovaná nevyužila. Žalobca tvrdil, že odplata za služby podľa Dohody o poskytovaní služieb nie je predmetom žalovaného nároku. Keďže išlo o dobrovoľnú službu a nebola podmienkou pre získanie úveru, odplata za poskytnutie balíka služieb ani nemohla byť zahrnutá do výpočtu RPMN pre úver (ustanovenie § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch), ktoré citoval a podľa § 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch sú „ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.“ Z ustanovenia písm. g) vyplýva, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítavajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní neprestavujúcich podmienku pre získanie úveru. Aj poskytnutá služba v zmysle Dohody o jej poskytovaní bola voľiteľná. Keďže Dohoda predstavovala fakultatívne dojednanie, bolo vylúčené, aby nezapočítanie poplatku do RPMN malo spôsobiť nesprávnosť tohto údajja, nakoľko ani nemohol byť zahrnutý do vzorca výpočtu (príloha - rozpis vzorca RPMN). Žalobca namietal tvrdenie žalovanej, že jej neposkytol sumu 1.500 Eur z dôvodu, že zo samotnej zmluvy vyplýva, že žiadala o započítanie pohľadávky zo zmluvy č. 8200054358 a tak bol žalovanej na účet vyplatený rozdiel vo výške 629,14 Eur. Žalobca na žalobe trval.

4. Žalovaná vo vyjadrení doručenom súdu dňa 19.10.2019 tvrdila, že so žalobcom neuzavrela žiadnu Dohodu o poskytovaní služby, ani z vyjadrenia žalobcu nevyplýva, kedy a kde ju mala uzatvoriť. Listina pripojená k žalobe, žiadosť/zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.07.2015 v bode 14. zmluvných podmienok, uvádzala podmienky uzatvorenia tejto dohody a v nich práva žalobcu za tieto služby od žalovanej - dlžníčky účtovať. Žalovaná neprejavila záujem o žiadnu službu, napriek tomu mesačne za ňu zaplatila minimálne v šiestich splátkach po 34,29 Eur. Napriek tvrdeniu žalobcu, že žalovaná suma vo výške 1.335,66 Eur nezahŕňa uplatnenie platby za túto službu, žalovaná namietala, že služba nebola medzi stranami dojednaná a plnila žalobcovi bez právneho dôvodu a platby v sume 205,74 Eur žiadala započítať na pohľadávku žalobcu voči nej. Žalovaná ďalej citovala ustanovenia § 53 ods. 4 písm. t) a v) Občianskeho zákonníka a tvrdila, že už v texte žiadosti o úver, ktorý sa napokon mal stať samotnou zmluvou o úvere bola spôsobom, ktorý považuje za klamanie spotrebiteľa a nekalú obchodnú taktiku v prvej vete uvedená informatívna splátka úveru aj so započítaním platby podľa Dohody o poskytovaní služieb (samotná výška splátky za službu tu vyčíslená nie je, možné je ju zistiť odčítaním súm), s uvedením poznámky, ak bude uzatvorená. Z tejto poznámky ako aj vyjadrenia žalobcu sa javí, že Dohoda mohla a nemusela byť uzatvorená osobitne, dôkaz o jej uzatvorení žalobca nepredložil. Naďalej trvala na tom, že jej nebol poskytnutý úver vo výške 1.500 Eur a žalobca pokiaľ tvrdil, že tento úver poskytol poukázal na to, že časť zo sumy bola započítaná na zostatok iného revolvingového úveru číslo 8200054358, pričom v zmluve zo dňa 16.07.2015, sa výška zostatku neuvádzala, nebola ustálená dohodou strán tak, že by ju dlžníčka potvrdila. Výška zostatku sa objavila len v jednostrannom úkone žalobcu - oznámení o schválení úveru zo dňa 16.07.2015, a to suma 720,86 Eur ku ktorému žalobca nepredložil dôkaz o tom, že by ho žalovaná prevzala. Žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno v tom,

že poskytol úver 1.500 Eur, predložil len interné doklady ako históriu platieb žalovanej, podľa ktorých mala žalovaná zaplatiť len 7 splátok, ktorý dôkaz je v rozpore s dôkazom „oznámenie o zosplatnení“, v ktorom žalobca žalovanú upozornil, že nezaplatila splátku 10, 11, 12, tak že musela zaplatiť viac ako 7 splátok, aj splátku 8 a 9 a to v plnej výške. Podľa žalovanej žalobca vlastnými dôkazmi spochybňuje svoju dôveryhodnosť a preto nemožno akceptovať jeho jednoznačný dôkaz o poskytnutí úveru vo výške 1.500 Eur, o tom, že žalovaná z iného úverového vzťahu dlhovala sumu 720,86 Eur a preto jej dôvodne poukázal na účet len sumu 629,14 Eur.

Žalovaná tvrdila, že zmluva neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g) a h) zákona o spotrebiteľských úveroch: g) úroková sadzba bola síce uvedená, ale neurčito, stanovená na výšku 17,45 % ročne, podľa výšky mesačných splátok 11,21 Eur mesačne, avšak vychádzala na 8,9 % ročne a nie je jasné, prečo ju žalobca takto nejednoznačne uviedol; h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov - mesačná platba 34,29 Eur zahrnutá v mesačnej splátke úveru sa v RPMN podľa tvrdenia žalobcu nepremieta, podľa zverejnenej priemernej výšky RPMN pre júl 2015, ktorá bola 11,90 % však výška RPMN určená žalobcom na 25,70 % dosť prevyšuje priemerné hodnoty a žalovaná namietala, že automatické inkasovanie platby za údajné služby, ktoré jej poskytnuté neboli, sú položkou, ktorá mala byť do RPMN započítaná, aby mala reálnu predstavu o tom, koľko za poskytnutý úver zaplatí. Argumentácia žalobcu je podľa tvrdenia žalovanej snahou o obhájenie nekalej obchodnej praktiky. Faktom je, že žalovaná pri riadnom plnení podľa zmluvy zaplatila žalobcovi za poskytnutých 629,14 Eur sumu 3.138,12 Eur. Žalovaná tiež namietala, že zmluva neobsahovala ustanovenie § 9 ods. 2 písm. i), výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia - právny úkon označený ako žiadosť/zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.07.2015 a následné oznámenie o schválení, ktoré vo vzťahu k už uzatvorenej zmluve vyvolávalo pochybnosti o obsahu zmluvného vzťahu obsahovalo určenie výšky splátky, počet splátok aj termín splatnosti, ako aj frekvenciu, bolo však v rozpore s ďalšími jednostrannými právnymi úkonmi žalobcu - oznámením o zosplatnení zo dňa 14.08.2016, v ktorom sa uvádzalo, že žalovaná mešká so splátkou č. 10, 11, 12, pričom zo zmluvy takéto členenie splátok nevyplývalo, ale ani z predloženého listinného dôkazu žalobcu nevyplývalo, že žalovaná zaplatila len šesť riadnych splátok po 87,17 Eur a siedmu v sume 49 Eur, potom by nemohla byť v omeškaní len so splátkou 10, 11 a 12.

Žalovaná poukázala na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p), ďalej ods. 1 písm. d), písm. g) citovaného zákona a podľa nej sa javí ako dôvodné, aby súd rozhodol, že zmluva uzavretá medzi stranami je bezúročná a bez poplatkov.

Vo vyjadrení žalovaná tvrdila tiež, že najvyššia prípustná výška odplaty (podľa osobitných predpisov § 1 ods. 1 nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.) a tiež § 1 ods. 4 citovaného nariadenia, podľa ktorého na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novo poskytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Osobitným predpisom je zákon o spotrebiteľských úveroch a v ňom ustanovenie § 21 ods. 2 v znení ministerstva alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety. Podľa zverejnených údajov bola priemerná výška RPMN v júni 2015 11,94 % a v júli 2015 11,90 %.

Žalovaná podľa listinných dôkazov predložených žalobcom dostala od žalobcu sumu 629,14 Eur, zaplatila sumu 784,53 Eur (9 splátok a 87,17 Eur), čiže žaloba žalobcu je nedôvodná. Žalovaná popierala aj žalobcom uplatnené sankcie za jej omeškanie a to úroku z omeškania aj zmluvnej pokuty a zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % za každý deň omeškania uplatnenú súčasne s úrokom z omeškania považovala za neprimeranú.

5. Pojednávania dňa 20.11.2019 sa žalobca nezúčastnil, neúčast' ospravedlnil, na žalobe trval. Pojednávania sa nezúčastnila žalovaná, jej neúčast' zo zdravotných dôvodov ospravedlnila jej zástupkyňa. Súd pojednával v neprítomnosti strán a vykonal dokazovanie prečítaním žaloby, žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, oznámenia veriteľa os chválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500123195,

oznámenia o zosplatnení zo 14.08.2016, karty klienta, vyjadrení žalobcu a žalovanej vrátane odporu proti platobnému rozkazu ako aj listín tvoriacich súdny spis a zistil tento skutkový stav:

6. Žalobca spolu so žalobou doručil súdu oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluvu o revolvingovom úvere č. 85000123195 zo dňa 16.07.2015, ktoré obsahuje údaje o schválenom úvere.

7. Zo žaloby a vyjadrení žalobcu, ako aj z karty klienta vyplýva, že dňa 16.07.2015 žalobca poukázal žalovanej sumu 629,14 Eur a žalovaná zaplatila žalobcovi do podania žaloby sumu 568,02 Eur (31.08.2015, 01.10.2015, 05.11.2015, 09.12.2015, 13.01.2016, 29.01.2016 po 87,17 Eur a 14.10.2016 sumu 35 Eur).

8. Žalovaná - záujemkyňa, ktorá žiadala o poskytnutie úveru, vyplnila formulár s označením Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere a v ňom údaje v bodoch 2 a 5 formulára (svoje osobné údaje v bode 2 a údaje o požadovanom revolvingovom úvere v bode 5), žiadala žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 1.500 Eur, so splatnosťou úveru v 36 mesačných splátkach po 52,88 Eur (vrátane úrokov), celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť bola 2.053,68 Eur, predpokladaná RPMN 26,68 %, ročná úroková sadzba 17,45 %, priemerná RPMN za úver 37,67 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1.500 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musela žalovaná zaplatiť 2.053,68 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26,68 %, ročná úroková sadzba revolvingu 17,45 %, poplatok za poskytnutie úveru 150 Eur. Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu žalovaná podpísala dňa 15.07.2015, pričom úver bol poskytnutý bez uvedenia účelu pod č. 8500123195.

Žalovaná súčasne žiadala o započítanie pohľadávky v podobe nesplatených splátok úveru zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200054358 s pohľadávkou v podobe jej nároku na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa tejto zmluvy o revolvingovom úvere, a to ku dňu poskytnutia úveru.

9. Žalobca neskôr dňa 16.07.2015 vyplnil bod 6 formulára - údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v ktorom uviedol, že poskytnutá čiastka úveru je 1.500 Eur, splatnosť úveru 36 splátok, mesačná splátka 52,88 Eur, celková čiastka, ktorú musí žalovaná zaplatiť 2.053,68 Eur, RPMN 25,70 %, ročná úroková sadzba 17,45 %, priemerná RPMN 37,67 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1.500 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí žalovaná zaplatiť 2.053,68 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 25,70 %, ročná úroková sadzba revolvingu 17,45 %, poplatok za poskytnutie úveru 150 Eur.

Žalobca podpísaním formulára dňa 16.07.2015 v porovnaní s bodom 5. zmenil údaj týkajúci sa predpokladanej RPMN za úver (25,70 % oproti 26,68 %) a údaj o predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (25,70 % oproti 26,68 %), tiež dopísal ročnú úrokovú sadzbu úrokov z omeškania 5,05 %.

10. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

12. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

13. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

14. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že zmluva o úvere z ktorej žalobca odvodzoval svoj nárok, je zmluvou o úvere v zmysle § 497 a nasl. zák. č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník). Táto zmluva patrí medzi absolútne obchody v zmysle ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka a teda sa na ňu vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka. Pretože žalobca poskytol úver v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaná ho za týmto účelom neprijala, strany spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch a zmluva zo 16.07.2015 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) citovaného zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom. Zároveň obe strany spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ustanovenia § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka a táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia sa aplikujú aj v obchodnoprávných vzťahoch.

15. Údaje o požadovanom úvere zo dňa 15.07.2015 uvedené pod bodom 5 úverovej zmluvy je potrebné považovať za návrh na uzavretie zmluvy, pričom súd dokazovaním zistil, že údaje pod bodom 6 zmluvy (údaje o schválenom úvere žalobcov) neboli totožné s údajmi pod bodom 5 zmluvy. Písomnú formu úverovej zmluvy ako obligatórnu náležitosť vyžaduje v súlade s § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka zákon, a to zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý upravuje právne následky v prípade nedostatku písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Uvedená sankcia sa vzťahuje aj na povinnosť žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu, ktorú v konaní od žalovanej uplatňoval žalobca.

16. Dokazovaním súd zistil, že zmluva o úvere nebola uzavretá písomne a tiež v nej absentuje aj podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to správny údaj o RPMN (odlišný, uvedený v žiadosti žalovanej, až pri schválení úveru a podpise zmluvy žalovanou), súd preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považoval úver poskytnutý žalovanej za bezúročný a bez poplatkov.

17. Keď súd zistil, že žalovanej poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov, tak žalovanej vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi len sumu poskytnutého úveru (žalobca poskytol úver 1.500 Eur, pričom žalovanej poukázal sumu 629,14 Eur, po započítaní nedoplatku skôr poskytnutého úveru, podľa žiadosti žalovanej), žalovaná zaplatila sumu 568,02 Eur (ktorú sumu preukázal žalobca prehľadom splátok; žalovaná v konaní nepreukázala svoje tvrdenie, že zaplatila sumu 784,53 Eur) čiže zostala žalobcovi dlhovať sumu 931,98 Eur. Dlžnú sumu žalovaná zaplatí v súlade s § 232 ods. 3 prvá veta C.s.p. v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, keďže súd nezistil dôvody pre poskytnutie dlhšej lehoty žalovanej. Z týchto dôvodov súd sčasti zaplata sumy 403,68 Eur (1.335,66 - 931,98 Eur) žalobcu zamietol.

18. Z dôvodov uvedených v bode 16. tohto rozsudku - poskytnutý úver bol bezúročný a bez poplatkov, súd zamietol žalobu žalobcu aj sčasti zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne a náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky v sume 95,94 Eur a úroku z omeškania 0,4 % ročne zo sumy 1.335,66 Eur od 11.09.2016 do zaplata.

19. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná je v omeškani so splnením peňažného záväzku, súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 931,98 Eur od 11.09.2016 do zaplata, podľa žaloby žalobcu, keďže žalovaná tento nárok nenamietala.

22. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

23. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Predmetom konania na základe podanej žaloby bolo zaplatenie sumy 1.431,60 Eur, pričom sčasti zaplatenia sumy 931,98 Eur súd žalobe vyhovel, čo predstavuje úspech žalobcu (65 %). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (35 % zo žalovanej sumy), čo predstavuje úspech žalovanej. Žalobca bol v konaní úspešný, jeho čistý úspech predstavuje 30 %, preto má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v tomto rozsahu. O výške trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.